

ZPRAVODAJ

VII. NÁRODNÍ PŘEHLEDKY

RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH

divadelních her

SVITAVY 1979

Datum: 3. listopadu

Číslo: 6

Informace o včerejším dni

Jak jste si jistě, vážení návštěvníci a hosté povšimli, celé město je u příležitosti národní přehlídky slavnostně vyzdobeno. Nejen transparenty, ale rovněž tabla a poutače, informující veřejnost o jednotlivých hrách.

K poutavému a pěknému prostředí přispěli i svitavští fotografové, kteří patří do fotokroužku při JKT ROH. Své práce vystavují nyní, u příležitosti národní přehlídky, a máte možnost se sami přesvědčit o tom, jakou úroveň jejich fotografie mají. S jednotlivými členy fotokroužku se setkáváte při vítání na ONV, blesky, které pravidelně blikají při večerních představeních, patří rovněž jim. Pořizují fotodokumentaci z jednotlivých ročníků a my se při pohledu na některé fotografie neubráníme dojetí a vzpomínkám, protože si uvedomujeme, jak čas neúporně letí. Vlastně už v pořadí 3. ročník festivalu ruských a sovětských divadelních her / tradice vznikla v roce 1972 / je toho dostatečným důkazem.

Naše "dobré duše" - fotografové však i ve zbývajících představeních budou chodit se svým nezbytným přístrojem a zachycovat to, co

k přehlídce nerozlučně patří. Není to jen tato akce, avé práce vystavují i v zahraničí, jsou zde tak zvučná jména, jako Čermák, Holomý, kteří jsou pravidelnými účastníky mezinárodních soutěží a přehlídek a vždy úspěšně.

Svitevský divák byl zásadně dezorientován, pokud navštívil inscenaci Charakterů v domnění, že přichází na dílo vynikajícího sovětského autora V.M. Šukšina. Soubor v propagačních materiálech totiž opomněl uvést, že hra je dílem zcela jiného autora, který použil šukšinových motivů z jeho drobných próz. Jednotící myšlenka hry a princip její inscenační kompozice je značně zašifrována a divák se natolik obtížně orientuje, aby pochopil, o čem tu vlastně jde. Tím je pochopitelně zkreslena zásadní informace o Šukšinově uměleckém odkazu. Jde tedy spíš o velmi volnou variaci, která ne zcela průkazně zdůvodňuje svou divadelní podobu.

Pozitivní na představení pražského souboru je především nakažlivá chuť mladých herců do hry divadelní zábavy. Ústředním prostředkem vzájemné komunikace je tu arénové prostředí a nezastíraný princip divadelnosti. Herecká sdělovací metoda připomíná mnohdy studentské divadlo, které nemá daleko k jisté "recesi", ale v mnoha případech prpřazuje i výrazné talenty, z nichž je třeba jmenovat V. Kulhana v postavě předsedy kolchozu a I. Křištofovou ve dvojroli Valerie a Polji.